

Zespół Szkół w Grodzisku
E-mail:
gmpub@poczta.onet.pl
gazetagrodz@op.pl

Rok 2004, numer 8
10 kwietnia 2005

W tym numerze:

Msza św. za dusze zmarłego Ojca Świętego Jana Pawła II	2
Apel poświęcony pamięci naszego Wielkiego Rodaka	3
Trzecioklasiści oddają hołd Papieżowi w swoich klasach	4
Wieczorne spotkania modlitewne	4

Grodziszczanka

www.grodziszczanka.republika.pl

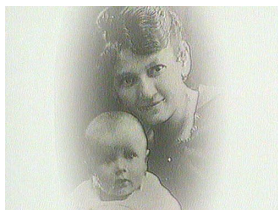
Pismo wydawane przez Zespół Szkół w Grodzisku

Wydanie specjalne, poświęcone pamięci zmarłego Jana Pawła II

2 kwietnia 2005 roku
o godz. **21.37** zmarł, po długiej
i wyczerpującej chorobie,
Ojciec Święty Jan Paweł II,
nasz Ukochany Rodak

Życiorys Jana Pawła II

Papież Polak, czyli Karol Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w podkrakowskich Wadowicach w rodzinie Karola Wojtyły seniora, b. oficera, który został urzędnikiem i Emilii z Kaczorowskich. Przyszły następca Św. Piotra był drugim dzieckiem państwa Wojtyłów – w 1906 roku na świat przyszedł brat, Edmund.

Już od najmłodszych lat przyszły papież był zarówno bardzo uzdolnionym uczniem, jak i sportowcem. Jego talent piłkarski szybko znalazł uznanie wśród kolegów, którzy dali mu przydomek „Lolek Bramkarz”.

16 kwietnia 1929 roku rodzinną sielanką państwa Wojtyłów przerwała nagła śmierć pani domu – Emilii. – *Moje lata dziecięce i chłopięce zostały wnet naznaczone utratą osób najbliższych. Naprzód matki, którą nie doczekała dnia mojej Pierwszej Komunii Świętej. Ludzie często śpiewają papieżowi: „niech żyje, niech żyje nam, niech żyje sto lat”. Trudno wtedy nie pomyśleć (...) o mojej rodzonej matce. Jeżeli w ogóle żyję na świecie, to dlatego, że była ona, która mi to życie dała* – powiedział po latach Jan Paweł II.

Po śmierci matki obowiązek wychowania małego Karola wziął na siebie bardzo religijny ojciec, o którego naukach papież powiedział po latach, że było to swoiste „domowe seminarium”.

W czasie nauki w gimnazjum Karol był jednym z najlepszych uczniów. W czasie któregoś ze swoich szkolnych wystąpień wygłosił tak poruszającą mowę na cześć ówczesnego arcybiskupa krakowskiego Adama Sapiehy, że ten zapytał, czy z młodego Wojtyły nie można by zrobić księdza.

Jednak Karol miał już zaplanowaną przyszłość – chciał studiować literaturę na Uniwersytecie Jagiellońskim i w wolnych chwilach pracować nad swoimi zainteresowaniami teatralnymi, które wyniósł z rodzinnego miasta, stanowiącego wówczas regionalne centrum kultury literackiej i teatru.

Na teatralnych deskach przyszły papież zadebiutował w 1935 roku w Wadowicach rolą w „Antygonie”, gdzie towarzyszył Halinie Królikiewicz. W 1937 roku nastoletni Karol wystąpił w podwójnej roli w „Balladynie”.

– *Był niezwykłym typem człowieka. Pierwszy w szkole, pierwszy w teatrze, we wszystkim. Gdyby poszedł do General Motors, zostałby prezesem* – wspomina po latach geniusz Jana Pawła II jego przyjaciel ze szkolnej ławy i z drużyny piłkarskiej liceum w Wadowicach, Jerzy Kluger.

W 1938 roku Karol Wojtyła przeniósł się z ojcem do Krakowa, gdzie rozpoczął studia na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wtedy też zaczyna przykładać niezwykłą wagę do nauki języków obcych – do dziś słynie ze znajomości wielu. Rok później studia Wojtyły przerwał na moment nagły wybuch wojny. Przyszły papież wznowił wkrótce naukę na jednym z podziemnych oddziałów Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Aby uniknąć wywiezienia do obozu, w 1940 roku Karol Wojtyła uzyskał Arbeitskarte, która pozwoliła mu pozostać w Krakowie pod warunkiem, że zacznie pracować w kamieniołomach Zakładów chemicznych Solvay w Zakrzówku. Później przyszły papież zatrudnił się w Borku Fałęckim pod Krakowem. W tym okresie powstał też jeden z jego pierwszych utworów literackich „Kamień i bezmiar”, podpisany pseudonimem Andrzej Jawień. 18 lutego 1941 roku młodego Wojtyłę dotknęła kolejna tragedia – zmarł jego ojciec.

W czasie okupacji Karol został jednym z współorganizatorów, aktorów i pierwszych reżyserów konspiracyjnego Teatru Rapsodycznego w Krakowie. Do końca okupacji aktorom udało się wystawić „ku pokrzepieniu serc” „Króla-Ducha”, „Beniowskiego”, „Samuela Zborowskiego” Słowackiego, „Pana Tadeusza” Mickiewicza, „Hymny” Kasprowicza, poezje Norwida i Wyspiańskiego. Konspiracyjne spektakle odbywały się w mieszkaniach zaprzyjaźnionych osób. Niespodziewanie w czasie jednej z prób Karol oświadczył przyjacielom, że zamierza studiować teologię. W 1942 roku wstąpił do konspiracyjnego Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Krakowie i jednocześnie rozpoczął studia na tajnym Wydziale Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Cztery lata po wstąpieniu do seminarium – 1 listopada 1946 roku – Wojtyła otrzymał święcenia kapłańskie z rąk samego kardynała Sapiehy.

W 1948 roku – po powrocie do kraju ze studiów w Rzymie – ksiądz Karol otrzymał swoją pierwszą „kościelną posadę” i został wikariuszem parafii Niegowić w powiecie bocheńskim, a po roku – w parafii Św. Floriana w Krakowie.

Rok później, podczas posługi w tej parafii papież zainicjował pierwszy w archidiecezji krakowskiej program przygotowań do małżeństwa. Na efekty nie trzeba było długo czekać – w ciągu 28 miesięcy pracy Wojtyła pobłogosławił 160 małżeństw.

W tym czasie przyszły papież pracował też już nad swoim doktoratem zatytułowanym „Problem wiary w pismach św. Jana od Krzyża”. Po pięciu latach Wojtyła został habilitowany na Wydziale Teologicznym UJ. Praca duszpasterska przyszłego papieża nie ograniczała się tylko do kościoła – razem z przyjaciółmi często wyjeżdżał na narty i kajaki. W tym czasie władze komunistyczne nie pozwalały, aby księża spędzali czas na wyjazdach wakacyjnych z młodzieżą, dlatego też Karol Wojtyła kazał się tytułować swoim podopiecznym jako „Wujek”.

12 października 1954 roku ksiądz Karol rozpoczął pracę wykładowcy na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W wieku 38 lat ksiądz Karol Wojtyła został konsekrowany przez papieża Piusa XII na biskupa i tym samym został najmłodszym członkiem Episkopatu Polski. Wkrótce, dzięki staraniom biskupa Wojtyły rozpoczęto m.in. proces beatyfikacyjny Siostry Faustyny Kowalskiej oraz Brata Alberta Chmielowskiego.

Od 13 stycznia 1964 roku przyszła głowa Kościoła katolickiego została ordynariuszem, arcybiskupem metropolitą krakowskim, a trzy lata później – 26 czerwca 1967 roku otrzymała kapelusz kardynalski.

W 1969 roku Karol Wojtyła został nowym wiceprzewodniczącym Episkopatu Polski i członkiem trzech watykańskich kongregacji, m.in. Kongregacji ds. Kościołów Wschodnich.

Przyszły papież czynnie uczestniczył też w II Soborze Watykańskim, na którym w październiku 1969 roku przedstawił projekt dokumentu „II Nadzwyczajny Synod Biskupów o sobie”. Udział w Vaticanum II i liczne zagraniczne podróże, jakie odbywa, sprawiają, że gdy w październiku 1978 roku zbiera się konklawe, kardynał Wojtyła jest już osobistością znaną w Kolegium Kardynalskim. We wrześniu 1978 roku nieoczekiwanie umarł papież Jan Paweł I i w Stolicy Apostolskiej pojawiły się głosy, że jego następcą będzie duchowny zza granicy. Znany i ceniony na całym świecie arcybiskup krakowski Karol Wojtyła był wymieniany jako kandydat na papieża już w trakcie wyboru na to stanowisko Jana Pawła I.

Jednak, jak mówi przysłowie – „Co się odwlecze, to nie uciecze” - 16 października 1978 roku, białym dymem i słowami „habemus papam” w Watykanie oznajmiono, że wybrano nowego papieża – Polaka, Karola Wojtyłę, bardziej znanego od tej historycznej chwili jako **Jan Paweł**

Barka...

Pan, kiedyś stanął
nad brzegiem.
Szukał ludzi,
gotowych pójść za
nim, by łowić
serca słów Bożych
prawdą.

O, Panie to Ty na
mnie spojrzales.
Twoje usta, dziś
wyrzekły me imię.
Swoją barkę
pozostawiam na
brzegu, razem z
Tobą nowy zaczę
dziś łów.

Podczas apelu,
poświęconemu zmarłemu
Ojcu Świętemu, Dominika
Romaniuk wraz z
chórzystkami zaśpiewała,
akompaniując na gitarze,
ulubioną pieśń Ojca
Świętego *Barkę*

Oto jak nasz Szkoła oddała cześć zmarłemu Janowi Pawłowi II

6 kwietnia 2005 roku
o godzinie 8.00 w kościele
parafialnym w Grodzisku
odbyła się Msza św.
w intencji zmarłego Ojca
Świętego Jana Pawła II.
Równocześnie, w pobliskiej
Cerkwi, modlili się w tej
samej intencji uczniowie
wyznania prawosławnego
wraz z wychowawcami.

Dzieci i młodzież naszej
szkoły oddawała cześć
zmarłemu Papieżowi,
modląc się i zapalając
znicze przy pomniku Jana

Msza św. za spokój
duszy Jana Pawła II,
koncelebrowali
ks. Henryk Filipowicz,
ks. Andrzej
Boguszewski
oraz ks. Jacek
Wentczuk

We Mszy św. wzięli
udział uczniowie
Zespołu Szkół
w Grodzisku wraz
z Dyrekcją
i Wychowawcami

Apel poświęcony pamięci naszego Wielkiego Rodaka

Pani Dyrektor mag inż. Teresa Kosińska rozpoczęła apel od pięknych myśli Ojca Świętego

7 kwietnia 2005 roku w naszej Szkole miał miejsce uroczysty apel poświęcony pamięci zmarłego Papieża Jana Pawła II. Przygotowali go uczniowie pod kierunkiem pań katechetek: mgr Doroty Kobus i mgr Joanny Jaszczółt

Okno symbolizujące spotkania Ojca Świętego z młodzieżą i wiernymi

Nie mogło podczas tego apelu zabraknąć Barki, tak bardzo ukochanej piosenki Ojca Świętego

Prawie wszyscy uczniowie obecni na apelu na znak szacunku byli ubrani w stroje galowe

Panowało głębokie skupienie, powaga i wyciszenie. Na koniec apelu ks. Jacek Wentczuk poprowadził modlitwę w intencji zmarłego Jana Pawła II

Codziennie, od poniedziałku 4 kwietnia do piątku 8 kwietnia, obok przygotowanego przez panie katechetki kącika ku czci zmarłego Ojca Świętego, trzymali straż nasi harcerze

Harcerze pod kierunkiem pana mgr Mariusza Gawrysiuka oddawali hołd zmarłemu Papieżowi strojem i piękną postawą

Uczniowie i wychowawcy wpisywali się do księgi pamiątkowej

Dziewczynki z klasy III B SP idąc za przykładem harcerzy, trzymały na każdej przerwie straż, przy przygotowanej w klasie tablicy pamiątkowej

Uczniowie klasy III A SP w swojej klasie